

mene Noget at handle med, bruge eller forbruge de Gjenstande, paa hvilke der løses Patent. Ege overfor Tilstandene her i Landet, hvor vi jo i den Henseende ikke have været hindrede ved Patentet, idet jo Enhver har haat Ret til uhindret af Patenthaveren at handle med Gjenstanden for Patentet, vilde det — tror jeg — bringe en stor Forvirring ind i Omsætningsforholdene, dersom man nu pludselig vilde forbyde at handle med patenterede Gjenstande uden Patenthaverens Samtykke. Endelig tror jeg ogsaa, at, naar man giver Eneret til Forfærdigelse af Opfindelsens Gjenstand, saa er derved tilstaaet Patenthaveren tilstrækkelig Fordel. Med Hensyn til en Bestemmelse, der indeholdes i § 16, om, at et Søgemaal, naar det ikke er anlagt af det Offentlige, af Sagsøgeren stedse forub bliver at anmeldes for Indenrigsministeriet, er det mig ikke ganske klart, men maaste vil den ærede Indenrigsminister oplyse mig derom, i hvilket Tilfælde der kan antages anlagt Søgemaal af det Offentlige med Hensyn til Overtrædelse af denne Lov, som jo netop hviler paa den Betragtning, at Alt sker paa Patenthaverens Ansøgning og Tilsvær, saa at det Offentlige ikke har Noget at gjøre med disse Patenter, naar de først ere meddelte, og navnlig ethvert Ugyldigheds Søgemaal maa reises fra Vedkommendes private Side. Det er muligt, jeg i den Henseende har overset Noget; men jeg tillader mig blot i Forbigaaende at spørge derom. — Med enkelte væsentlige Modifikationer kan jeg altsaa subsidiært slutte mig til Lovforslaget, men jeg haaber, at det vil blive Gjenstand for en nøiere Drøftelse og Overveelse inden anden Behandling, hvorefter jeg da kan stille Ændringer ogsaa til de enkelte andre Poster, som jeg nu ikke skal nævne, men som jeg ligeledes kunde ønske noget modificerede.

Scholer: Naar et æret Medlem udtalte sig som en Modstander af alt Patenthaveri, kan jeg fuldstændig samstemme med ham. Jeg tror ogsaa, at Patenter ikke ere heldige for Industrien; men at det ofte afstedkommer Slæde og Ulempe i Udviklingen, naar der kan løses Patent paa alt Muligt. Der er en forunderlig febrilsk Egeni i vor Tid efter at løse Patent. Der løses Patent paa næsten alt Muligt, paa de simpleste Ting og Redskaber, ja paa mange forskellige Snurrepibrier. Siden jeg nu nævner Redskaber, skal jeg dvæle Noget derved. Hidtil har man kunnet værges sig mod Ulemperne ved Patent paa Redskaber; naar der var gjort Forandring ved et Redskab, som er patenteret, saa har Patenthaveren ikke kunnet gjøre Reklame. Jeg har seet — og det have alle vi Landboere — Patentplove, Patentharver og Patentmørkhæver; nu tror jeg, man kan sige, at der ikke er et eneste Redskab af den Slags, uden at der jo meget snart sker Forandring derved; thi her er Brugeren den bedste Sagkyndige til at opbyde, hvilke Mangler Redskaberne have, og

hvilke Forbedringer der derved kunne gjøres; de have hidtil uhindret kunne foretage Forbedringer; men efter det her foreliggende Forslag skal man — saa vidt jeg har forstaaet det — naar man vil gjøre Forandring ved et saadant patenteret Redskab, selv løse Patent paa denne Forandring. Men det vil være en altfor stor Gene for Brugeren, naar han skal hindres i at foretage Forandring ved et slikt Redskab uden Patenthaverens Samtykke. Det vil i mine Tanker netop standse Udviklingen og Forbedringen af mange nyttige Redskaber og industrielle Opfindelser. Der er en Slags større Redskaber, som nu ere blevne almindelige: Lærskemaskiner og Spøtemaskiner; de trænge alle til Smaaforandring og Smaaforbedringer. Naar nu kun Patenthaveren maatte foretage dem, eller den, der foretog dem, skulde løse Patent, da vilde det medføre saa store Gener, at jeg er vis paa, at Lovgivningen ikke vilde kunne overholdes paa dette Punkt, og at det vilde afstedkomme utaaelige Fortrædeligheder. Jeg er derfor fuldstændig enig med den ærede første Læser i, at det vilde være heldigt, om man kom bort fra alt Patenthaveri. Man skal ikke være bange for, at det skal standse Noget i den industrielle Udvikling; jeg tror, at den, som opfinder et nyt Redskab, eller som udtænker en industriell Opfindelse, som virkelig har et Fortrin, nok vil vide at faae Fordel af sin Opfindelse; thi det, som er et Gode, erhverver sig nok Fordel, uden at Staten behøver at tage Opfinderen under Armen og sige: Du skal have Lov til at have Eneret i flere Aar paa din Opfindelse. Jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem i, at en saadan lang Tidsfrist som 15 Aar vistnok vil være skadelig. Nu kan man maaste sige: Den Betaling, som skal erlægges for Patenter, vil forhindre, man løser Patent paa smaa Gjenstande; men det kunde dog være, at man ikke styr at give de 10 Daler mere for Patentet for Opfindelsen af et ubetydeligt Redskab for derved at uddasene det og søge at vinde Fordel ved Salget af et slikt Redskab. Jeg vil indrømme, at, naar man skal have Patenter, saa er det rigtigst, at Forholdet er ordnet ved Lov, da det paa Grund af den Mængde, som nu søger Patent, er utaaeligt for Ministeriet at skulle stjelne mellem, hvem der bør have Patent og hvem ikke; men naar man skal have en Patentlovgivning, saa tror jeg rigtignok, at, hvis man ikke kan undtage saadanne almindelige simple Ting, som der aldrig bør gives Patent paa, man da maa sætte Betalingen saaledes, at der ikke sker altfor megen Humbug i Ly af Patentlovgivningen.

Kaiser; Den Anskuelse, som det ærede Medlem udtalte, at Patenter skulde gjøre mere Slæde end Gavn, kan jeg ikke billige. Jeg kan godt indrømme, at ogsaa denne Ændring har store Skyggesider, men hvis man af den Grund vilde være imod den, saa maatte man jo være